

**Ю.І. ЄХАНУРОВ,
народний депутат України**

Висловлюємо щире подяку тим, хто всі ці роки розвивав і примножував українську науку всупереч усім труднощам і нелегким умовам. Разом зі збереженням наукового потенціалу у певних сферах нам бракує стратегічного розуміння ролі і значення науки у сучасному суспільстві. Потрібно створювати економіку знань з високотехнологічним виробництвом і реалізацією на ринку наукоємної продукції. Для досягнення цієї мети необхідна, передусім, підтримка тих галузей і напрямів, у яких українська наука займає лідируючі позиції. Проте не слід замовчувати і таку проблему, як згасаючі галузі, оскільки, крім науковців, про це ніхто не скаже. Необхідно створити в Україні середовище, яке б стимулювало розвиток і впровадження но-

вітніх технологій. Наукова спільнота має навчитися використовувати механізми комерціалізації науки та продавати свої знання і технології. Треба запроваджувати інноваційну модель розвитку нашої промисловості. Для цього ми повинні бути чесними, аналізуючи свої здобутки і прорахунки у жорсткому конкурентному середовищі. У ХХІ столітті процвітатимуть лише ті народи і нації, які візьмуть на озброєння найновіші досягнення науки і техніки та спрямують їх у виробництво.

Враховуючи те, що наука є найбільш об'єктивною і незаангажованою силою суспільства, саме вона має вказати на найпроблемніші і найскладніші фактори його життя. Саме вчені повинні визначати найперспективніші для розвитку держави галузі.

**В.І. ПОЛОХАЛО,
народний депутат України**

Президія НАН України усвідомлює, що нинішній склад Комітету Верховної Ради з питань науки і освіти, попри різну політичну приналежність, розуміє роль науки у суспільстві, вболіває за те, щоб її зберегти і примножити наш інтелектуальний потенціал. Сподіваюся, що політичні уподобання не розділятимуть членів Комітету у виробленні спільної думки з найважливіших питань розвитку вітчизняної науки. Стосовно запропонованого проекту рішення нашого засідання хотів би зауважити, що в ньому практично не згаданий науковий сектор вищих навчальних закладів, і тому хочу на цьому наголосити. Це не повинно спричинювати конфліктні ситуації між НАН України та ВНЗ.

Ще одним мотивом мого виступу є проблема інтелектуальної власності. У проекті рішення цього питання стосуються три пункти. Необхідно внести зміни до законів про інтелектуальну власність та охорону прав її

власників, а також винаходів у всіх галузях науки. Сподіваюся, що такі закони будуть ухвалені досить швидко, оскільки вони дуже необхідні. Сьогодні в Україні немає чіткої державної політики стосовно ринку інтелектуальної власності і його впорядкування. Немає жодної професійної організації, яка переймалася б захистом авторських прав. Під час розгляду бюджету на наступний рік не було серйозних пропозицій з боку науковців щодо розв'язання цієї проблеми. Гостро стоїть і питання розробки Кодексу про інтелектуальну власність на зразок інших кодексів, які діють у нашій державі. Він раз і назавжди поставив би крапку у боротьбі з тіншовим ринком інтелектуальної власності, який в Україні сягає 95%.

Гадаю, спільними зусиллями ми зможемо розв'язати цю проблему, і Національна академія наук братиме у цьому процесі активну, цивілізовану лобістську участь.